

Peter Arnold

Ook thuis staat een schildersezal...

Waar heeft u uw opleiding genoten?

Zowel geneeskunde (1981-1990), promotie (1994) als opleiding tot dermatoloog (1992-1996) in het Radboud UMC Nijmegen.

Waar werkt u nu?

Sinds '98 in Ziekenhuis Gelderse Vallei Ede-Wageningen én het Psoriasis Dagbehandelingscentrum Midden-Nederland Ede.

Wat wilde u vroeger als kind worden?

Ik ben opgegroeid in Rhenen en dacht naar de Landbouw Hogeschool in Wageningen te gaan. Om daar onder andere eetbare planten te ontwikkelen die resistent zijn tegen warmte en droogte, zodat er in de landen rond de Sahel voortaan geen hongersnood meer zou zijn. Die jaren zestig zwart-witbeelden op TV van zwaar ondervoede kinderen waren destijds op mijn kindernetvlies gebrand...

Op mijn 17^e onderging ik echter in Wageningen een simpele KNO-ingreep, doch kwam pas 3 dagen later bij kennis. De medische wereld waarin ik toen belandde, fascineerde dusdanig dat ik er alsnog voor koos om geneeskunde te gaan studeren.

Wat was uw eerste baantje en wat deed u met het geld?

Afwashulp bij pizzeria da Gigi in Veenendaal voor mijn rijlessen. Gelukkig mocht ik daar al snel ook alle toetjes (s) maken!

Was dermatologie een jeugdliefde of een latere liefde? Welk ander specialisme zou u achteraf ook mooi hebben gevonden?

Tja, het was letterlijk een jeugdliefde, want ik lag al voor m'n 4e levensjaar in het ziekenhuis met ernstig constitutioneel eczeem. Mijn eerste dermatoloog in Amsterdam, waar ik als baby woonde, moet zijn tijd ver vooruit zijn geweest. Hij vertelde mijn moeder dat als ik in de Jordaan (red.: begin jaren '60 één van de armoedigste wijken) had gewoond, ik geen eczeem zou hebben gehad... Hij vond dat ze mij veel te schoon opvoedde!

Aan het begin van de coschappen twijfelde ik tussen tropenarts, kinderarts, huisarts of dermatoloog. Mijn wetenschappelijke stage (WS) deed ik daarom voor kinderarts Jules Tolboom in Pakistan. Hier onderzocht ik infecties met *Giardia lamblia* binnen een gesloten derdewereldgemeenschap, een tehuis voor gehandicapte kinderen. Dit was echter in 1988, precies op het moment dat president Zia ul-Haq door de KGB (red.: toenmalige geheime dienst van Rusland) werd vermoord (l'histoire se répète!). Door het wegvallen van deze dictator probeerden tal van groeperingen de macht over te nemen en werden westerlingen aangevallen en vermoord door radicale moslims (opnieuw niets nieuws onder de zon...) Eén van die moorden betrof helaas mijn collega Jos Kraaijeveld en we moesten het land ontvluchten. Ik moest een nieuwe WS zoeken en vond deze bij biochemicus Paul Mier, afdelingshoofd van het dermatologische onderzoekslab in Nijmegen. Toen ik hiermee bezig was, vroeg hij of ik wilde blijven voor een promotie-onderzoek. En daarna vroeg Peter van de Kerkhof of ik in opleiding tot dermatoloog wilde komen... De cirkel was rond en ik heb nooit spijt gekregen van mijn keuze voor de dermatologie!

Hoe typeert u zichzelf in vier woorden?

Gedreven, creatief, Bourgondisch en (soms te) ongeduldig.

Wat is uw passie of wat zijn uw passies?

Met een groepje bevriende kunstenaars modelschilderen in ons atelier in Velp (zie foto).

Wat maakt u gelukkig (en weten maar weinigen)?

Naturistisch recreëren aan de kust! Daar zal mijn atopische achtergrond wel debet aan zijn: volledig gave huid en door de ontbrekende pollen geen hooikoorts of astma! Trouwens opvallend vaak collega's tegengekomen...

En wat maakt u ongelukkig?

Managers die nooit op de werkvloer meedraaien. ICT'ers die software maken zonder op diezelfde werkvloer meegelopen te hebben. Gemakzuchtige collega's. Arrogante politici en zorgverzekeraars, die mij dwingen om hun negatieve boodschap aan de patiënt te verkopen. Zichzelf verrijkende farmaceuten.

Hebt u een motto?

Balans tussen hard werken (patiëntenzorg, intra- & extramurale nevenactiviteiten, NTvDV, NVDV, etc.) en volledig ontspannen (sporten, schilderen, reizen, lezen, wandelen, lekker eten & drinken, sauna, schouwburg, muziekfestival, etc.).

Hebt u ergens spijt van?

Ja, ooit ben ik zo dom geweest om een jonge verpleegkundige, die aan automutilatie deed middels subcutane injecties, in aanwezigheid van haar familieleden hiervan te beschuldigen. 'Hij die zonder zonden is, werpe de eerste steen!'

Met welke vraag worstelt u?

Wat zijn mijn kennishiaten en onbewuste oogkleppen?

Doelen voor 2019?

Na zeven jaar het hoofdredacteurschap overdragen aan mijn opvolger. Gelukkig verveel ik me nooit, dus 2019 zal nadien vanzelf weer opgevuld worden met nieuwe doelen, taken en uitdagingen... Blijf sowieso deel uitmaken van de fantastische redactie van dit prachtige tijdschrift!